

ความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนตามมาตรการ
เฝ้าระวัง ป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019
(COVID-19) ในเขตกรุงเทพมหานคร*

COOPERATION OF THE GOVERNMENT THE PRIVATE SECTOR AND
THE PEOPLE IN ACCORDANCE WITH SURVEILLANCE, PREVENTION AND
CONTROL MEASURES AGAINST THE WIDESPREAD OF THE PANDEMIC
EPIDEMIC CORONA 2019 (COVID-19) IN BANGKOK

ภูวนัย เพ็ชรไพร่

Phuwanai Phetprai

มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น

Western University, Thailand

E-mail: phuwan5@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน ตามมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 2) ศึกษาปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน ตามมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 และ 3) เสนอแนวทางการพัฒนาความร่วมมือเพื่อเตรียมรับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคภัยต่างๆ ที่เกิดขึ้นที่ไม่ใช่เฉพาะไวรัสโคโรนา 2019 เท่านั้น โดยวิจัยเชิงผสมผสานวิธี ได้แก่ เชิงปริมาณใช้แบบสอบถาม เลือกตัวอย่างแบบเจาะจง กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยในพื้นที่กรุงเทพมหานครตะวันออก จำนวน 384 คน วิเคราะห์ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเชิงคุณภาพศึกษาเอกสาร สัมภาษณ์เชิงลึก และสนทนากลุ่ม สุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ 1) หน่วยงานภาครัฐ ได้แก่ ผู้อำนวยการเขต และตัวแทนเขต จำนวน 9 คน และ 2) หน่วยงานเอกชน ได้แก่ ผู้ประกอบการ ธุรกิจ และผู้จัดการร้าน จำนวน 21 คน รวมทั้งหมด จำนวน 30 คน วิเคราะห์เชิงเนื้อหาและสรุปภาพรวม ผลการวิจัยพบว่า 1) ความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และประชาชน ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.88) ได้แก่ 1.1) การให้ความร่วมมือ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.51$,

* Received 14 June 2021; Revised 26 February 2022; Accepted 27 February 2022

S.D. = 0.59) และ 1.2) การได้รับความรู้ความเข้าใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.49, S.D. = 0.62) 2) ปัญหาและอุปสรรคความร่วมมือ คือ จากมาตรการทำให้หน่วยงานภาครัฐต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการปฏิบัติงานเพื่อลดความเสี่ยงจากการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 และ 3) พัฒนาการความร่วมมือทำให้ทราบถึง 3.1) ก่อให้เกิดภาคีความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน 3.2) กระบวนการการพัฒนาภาคีความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน

คำสำคัญ: ความร่วมมือ, มาตรการเฝ้าระวัง, ไวรัสโคโรนา 2019

Abstract

The objectives of the research article were: 1) study cooperation between the public sector, the private sector and the people according to the surveillance measures, prevent and control the spread of the coronavirus 2019 (COVID-19) in Bangkok, 2) study the problems and obstacles arising in cooperation between the government, the private sector and the people in accordance with the surveillance, prevention and control measures for the coronavirus 2019 (COVID-19) in Bangkok, and 3) study ways to develop cooperation between the public sector, the private sector and the people according to the surveillance measures, prevent and control the spread of the coronavirus 2019 (COVID-19) in Bangkok. This was an integrated research design for mixed method quantitative using questionnaires, purposive sampling. The sample group includes people living in the Eastern Bangkok area of 384 peoples. By using analyzed frequency, percentage, mean, standard deviation. And qualitative study document, in - depth interviews and focus group by purposive sampling, key informants such as 1) Government agencies, namely district directors and district representatives, totaling 9 people; and 2) private sector units, including business operators. and store managers of 21 people, a total of 30 people. By content analyzing and summarizing. The research found that: 1. cooperation between the public, private and public sectors was at the highest level ($\bar{X}$ = 4.50, S.D. = 0.88) including 1.1) Cooperation at a high level ($\bar{X}$ = 4.51, S.D. = 0.59), and 1.2) gaining knowledge and understanding at the highest level ($\bar{X}$ = 4.49, S.D. = 0.62), 2. problems and obstacles to cooperation are measures that require government agencies to adjust their operating patterns to reduce the risk of the spread of the coronavirus 2019 (COVID-19), and 3. present development of cooperation made it aware of

1) creating partnerships between the public and private sectors; 2) the process of developing partnerships between the public and private sectors..

Keywords: Cooperation, Surveillance Measures, Coronavirus 2019

บทนำ

จากสถานการณ์ที่มีโรคระบาดเกี่ยวกับระบบทางเดินหายใจ หรือโควิด 19 ระบาดเกิดขึ้นอยู่ทั่วโลกได้ส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนทุกคนในโลก รวมถึงประเทศไทยก็ได้ประสบปัญหาจากโรคระบาดนี้ เนื่องจากโรคดังกล่าวสามารถติดต่อจากคนสู่คนได้อย่างรวดเร็ว จึงจัดเป็นโรคติดต่ออุบัติใหม่ที่สำคัญในช่วงเวลา (กรุงเทพมหานคร, 2563) ซึ่งไวรัสโคโรนา (Coronavirus) เป็นไวรัสที่ถูกพบครั้งแรกในปี 1960 แต่ยังไม่ทราบแหล่งที่มาอย่างชัดเจนว่ามาจากที่ใด ปัจจุบันมีการค้นพบไวรัสสายพันธุ์นี้แล้วทั้งหมด 6 สายพันธุ์ ส่วนสายพันธุ์ที่กำลังแพร่ระบาดเป็นสายพันธุ์ที่ยังไม่เคยพบมาก่อน คือ สายพันธุ์ที่ 7 จึงถูกเรียกว่าเป็น “ไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่” และในภายหลังถูกตั้งชื่ออย่างเป็นทางการว่า “โควิด-19” (COVID-19) ดังนั้น ไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ จึงเป็นไวรัสชนิดเดียวกัน ไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ โดยมีอาการ ได้แก่ มีไข้ เจ็บคอ ไอแห้ง น้ำมูกไหล หายใจเหนื่อยหอบ บางรายมีภาวะแทรกซ้อน เช่น ปอดอักเสบ หากมีอาการหนักอันตรายถึงอวัยวะภายใน ล้มเหลว (ไวรัสโคโรนา, 2563) ต่อมาองค์การอนามัยโลกได้ประกาศให้การระบาดของโรคดังกล่าวเป็นภาวะฉุกเฉินทางสาธารณสุขระหว่างประเทศ (Public health emergency of international concern (PHEIC)) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยคำแนะนำของคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติจึงได้ประกาศให้โรคติดต่อไวรัสโคโรนา 2019 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) เป็นโรคติดต่ออันตราย ตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 ดังนั้นเพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคที่อาจจะเข้ามาภายในราชอาณาจักร และเพื่อให้การเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคดังกล่าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงได้มีการประกาศกำหนดให้ท้องที่นอกราชอาณาจักรที่เกิดการระบาดของโรคติดต่อไวรัสโคโรนา 2019 เป็นเขตติดโรคติดต่ออันตรายตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 (ราชกิจจานุเบกษา, 2563) ต่อมารัฐบาลประกาศได้มีมาตรการป้องกันการติดต่อโดยการเว้นระยะห่างกับสังคม (Social distancing) และมีนโยบายให้ปิดสถานที่เป็นกลุ่มเสี่ยงในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล และให้ทุกหน่วยงานพิจารณามาตรการเหลื่อมเวลาทำงาน

จากเหตุการณ์ดังกล่าวรัฐบาลประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักร โดยมีผลตั้งแต่วันที่ 26 มีนาคม - 30 เมษายน พ.ศ. 2563 โดยมีการระบุถึงสิ่งที่ห้ามทำและสิ่งที่ให้ทำได้ เช่น ห้ามเข้าพื้นที่เขตกำหนดตามคำสั่งผู้ว่าราชการจังหวัด ห้ามคนเดินทางเข้าราชอาณาจักรไทย แต่ได้มีข้อยกเว้นสำหรับบุคคลต่าง ๆ บางกลุ่ม ห้ามชุมนุมมั่วสุม ห้ามเผยแพร่ข่าวสารอันเป็นเท็จ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการจัดตั้งศูนย์บริหาร

สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เป็นหน่วยงานพิเศษเพื่อปฏิบัติหน้าที่ในสถานการณ์ฉุกเฉิน โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นผู้บัญชาการ จนมีประกาศห้ามประชาชนออกนอกเคสสถานในยามวิกาล (เคอร์ฟิว) ทั่วประเทศ ระหว่างเวลา 22.00 - 04.00 น. ของวันรุ่งขึ้น 9 เมษายน พ.ศ. 2563 อธิบดีกรมควบคุมโรค แถลงว่ามีการค้นหาโรคเชิงรุก (Active case finding) และกำลังเฝ้าติดตามคนไทยที่เดินทางมาจากต่างประเทศ จากรายงานการศึกษาพฤติกรรมคนไทยในช่วงล็อกดาวน์ ปี พ.ศ. 2563 สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ได้ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรม และคณะเศรษฐศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า คนในเขตเมืองปฏิบัติตามคำแนะนำของรัฐค่อนข้างดีมากกว่าร้อยละ 75 ทุกมาตรการ แต่คนยากจนในเขตเมืองและคนชนบทยังปฏิบัติตามมาตรการเว้นระยะห่างทางสังคมได้น้อย เนื่องจากเลี้ยงพื้นที่แออัดไม่ได้ และคนชนบทยังมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันอยู่ (สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข, 2563)

การจัดตั้งศูนย์กลางของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จะอยู่ในพื้นที่ภาคกลางที่เป็นเมืองหลวงของประเทศนั่นคือ กรุงเทพมหานครเป็นสำคัญ เนื่องมาจากการเดินทางเข้ามาจากต่างประเทศจะต้องเดินทางผ่านสายการบินระหว่างประเทศที่มีสนามบินหลักอยู่ที่สุวรรณภูมิ และดอนเมือง รองลงมาคือ ภาคใต้ที่จังหวัดภูเก็ตเนื่องจากเป็นจังหวัดท่องเที่ยวที่ชาวจีนเดินทางไปเที่ยวมากที่สุดในช่วงเทศกาลตรุษจีนทำให้พื้นที่ทั้ง 2 จังหวัด และพบผู้ติดเชื้อมากที่สุด ทำให้รัฐบาลต้องออกกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ มาตรการต่าง ๆ ในการเฝ้าระวังไม่ให้เชื้อดังกล่าวแพร่กระจายออกไปอีก ส่งผลให้หน่วยงานภาคเอกชนและประชาชนทั่วไปได้รับผลกระทบทุกภูมิภาคของประเทศ และต้องสร้างความร่วมมือกับกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ มาตรการต่าง ๆ จากรัฐบาลเพื่อป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จากความร่วมมือและการหนุนช่วยของทุกภาคส่วนเพื่อร่วมกันบรรเทาให้ประชาชนเข้าใจและตระหนักการปฏิบัติตัวให้ถูกต้อง รวมถึงมาตรการเชิงรูปธรรมที่เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่เกิดเป็นธรรมนูญชุมชน มาตรการชุมชน รัฐบาลได้มีมาตรการ เป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ 1) มาตรการด้านการควบคุม ป้องกัน เฝ้าระวัง และการรักษาพยาบาล และ 2) มาตรการด้านการช่วยเหลือ พื้นฟู และเยียวยา โดยมีมาตรการของบางหน่วยงานที่ชุมชนควรรู้เพื่อนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ต่อไป (สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ, 2563) รวมถึงการออกพระราชกำหนดในสถานการณ์ฉุกเฉินของรัฐบาลที่จำกัดการทำกิจกรรม ได้แก่ การเว้นระยะห่าง การให้ความช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โครงการเราไม่ทิ้งกัน โครงการเยียวยาเกษตรกร และการขอคืนเงินค่าประกันมิเตอร์ไฟฟ้า และยังมีหน่วยงานภาคเอกชนเข้ามาให้ความช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบ เช่น การพักชำระเงินต้นพร้อมดอกเบี้ย การบริจาคเงินเพื่อซื้ออุปกรณ์ทางการแพทย์ การออกแบบผลิตภัณฑ์ปลอดเชื้อ และสถานที่รองรับเป็นเตียงสนาม เนื่องจากสถานการณ์ดังกล่าวได้สร้างความเสียหายต่อธุรกิจ ส่งผลกระทบให้ประชาชนขาดรายได้ ทำให้หน่วยงานภาครัฐบาลและเอกชนให้ความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ จากสภาพปัญหา

ดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการที่จะศึกษาถึงความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน ตามมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 ในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อทราบผลเชิงประจักษ์จากข้อมูลความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน นำไปสู่การประยุกต์ใช้กับความร่วมมือในสถานการณ์อื่น ๆ รวมถึง ข้อดีและข้อเสียของความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน ตามมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019
2. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน ตามมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019
3. เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาความร่วมมือเพื่อเตรียมรับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดโรคภัยต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นที่ไม่ใช่เฉพาะไวรัสโคโรนา 2019 เท่านั้น

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาเชิงผสมผสานวิธี ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ด้านขอบเขต

1.1 ด้านประชากร (Population) คือ หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนในพื้นที่กรุงเทพมหานครตะวันออก ประกอบด้วย เขตบางกะปิ สะพานสูง บึงกุ่ม คันนายาว ลาดกระบัง มีนบุรี หนองจอก คลองสามวา และประเวศ จำนวน 1,350,126 คน (กองยุทธศาสตร์บริหารจัดการ, 2562)

1.1.1 กลุ่มตัวอย่าง (Sample) คือ ประชาชนที่อาศัยในพื้นที่กรุงเทพมหานครตะวันออกทั้ง 9 พื้นที่ เลือกตัวอย่างแบบเจาะจง โดยใช้สัดส่วนของลักษณะที่สนใจเท่ากับ 0.5 และระดับความเชื่อมั่น 95% จำนวน 384 คน โดยใช้สูตรของ Krejcie and Morgan (Krejcie, R. V. & Morgan, D. W., 1970)

1.1.2 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) คือ หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนในพื้นที่กรุงเทพมหานครตะวันออก แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ 1) หน่วยงานภาครัฐ ได้แก่ ผู้อำนวยการเขตหรือตัวแทนเขต ในพื้นที่กรุงเทพตะวันออก จำนวน 9 คน และ 2) หน่วยงานภาคเอกชน ได้แก่ 1) ผู้ประกอบการธุรกิจตลาดสด 2) ผู้จัดการห้างสรรพสินค้า 3) ผู้ประกอบการร้านอาหาร 4) ผู้จัดการร้านสะดวกซื้อ 5) ผู้ประกอบการสถานบันเทิง 6) ผู้ประกอบการสถานศึกษาเอกชน และ 7) ผู้ประกอบการคลินิกชุมชน ตัวแทนละ 3 คน จำนวน 21 คน รวม

ทั้งสิ้น 30 คน โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือก คือ เป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์โดยตรงเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019

1.2 ด้านเนื้อหา ได้แก่ ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความร่วมมือน การมีส่วนร่วม นโยบายสาธารณะ การบริหารและการจัดการ ความรู้ความเข้าใจ และมาตรการการควบคุมการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019

2. ด้านเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ เชิงปริมาณใช้แบบสอบถามซึ่งให้ผู้เชี่ยวชาญด้านมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 ได้แก่ ผู้อำนวยการเขต หัวหน้าเขต และนักวิชาการ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและครอบคลุมเนื้อหา แล้วนำไปหาค่าความเที่ยงตรงโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ได้เท่ากับ 0.67 - 1.00 (บุญชม ศรีสะอาด, 2556) นำไปทดลองใช้กับกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และได้หาค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach, L. J., 1990) ทั้งฉบับเท่ากับ 0.97 และจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์แบ่งเป็น 3 ตอน คือ 1) ข้อมูลพื้นฐาน (Checklist) 2) ระดับความรู้ ความเข้าใจประชาชนตามมาตรการการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Likert, R., 1967) แบ่งช่วงของคะแนน ได้แก่ 1 หมายถึง น้อยที่สุด 2 หมายถึง น้อย 3 หมายถึง มีปานกลาง 4 หมายถึง มาก และ 5 หมายถึง มากที่สุด (ช่วงของคะแนน ได้แก่ 1.00 - 1.50 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด 1.51 - 2.50 หมายถึง ระดับน้อย 2.51 - 3.50 หมายถึง ระดับปานกลาง 3.51 - 4.50 หมายถึง ระดับมาก และ 4.51 - 5.00 หมายถึง ระดับมากที่สุด) 3) ข้อเสนอแนะ และเชิงคุณภาพใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก แบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ 1) ข้อมูลพื้นฐาน 2) ความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน ได้แก่ ภาคเอกชน และประชาชนให้ความร่วมมือตามมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 อย่างไรบ้าง 3) ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน ได้แก่ มาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 จากส่วนกลางมีความสอดคล้องกับการแก้ปัญหาการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 อย่างไร และผลกระทบอย่างไรบ้างต่อการปฏิบัติตามมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 และ 4) หาแนวทางการพัฒนาความร่วมมือเพื่อเตรียมรับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคภัยต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นที่ไม่ใช่เฉพาะไวรัสโคโรนา 2019 เท่านั้น ได้แก่ ส่วนกลางควรมีการปรับปรุง แก้ไข มาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 ในด้านใดบ้าง ในการลดการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 และส่งผลกระทบต่อภาคเอกชนและประชาชนน้อยที่สุด

3. ด้านการเก็บข้อมูล คือ แบ่งวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลออกเป็น 3 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 ระดับความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน (แบบสอบถามความคิดเห็น) ระยะที่ 2 ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน

และประชาชน (แบบสัมภาษณ์) และระยะที่ 3 เสนอแนวทางการพัฒนาความร่วมมือเพื่อเตรียมรับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดโรคภัยต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น (สนทนากลุ่ม)

4. ด้านการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ เชิงปริมาณ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ส่วนและเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเชิงคุณภาพใช้ Content Analysis และสรุปภาพรวม

ผลการวิจัย

การศึกษาความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน ตามมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 56.08 มีอายุ 31 - 40 ปี ร้อยละ 23.08 มีการศึกษาปริญญาตรี ร้อยละ 32.75 อาชีพเป็นลูกจ้าง ร้อยละ 35.98 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 - 20,000 บาท ร้อยละ 30.77 โดยมีระดับความร่วมมือด้านการได้รับความรู้ความเข้าใจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.49$ S.D. = 0.61) และด้านการให้ความร่วมมือ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$ S.D. = 0.59) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ระดับความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน ตามมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019

ความคิดเห็น	$\bar{X}$	SD.	แปลผล	อันดับ
ด้านการได้รับความรู้ความเข้าใจ				
ทราบวิธีการล้างมือด้วยเจลล้างมือ แอลกอฮอล์ และสบู่ที่ถูกต้องเพื่อลดป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19)	4.71	0.45	มากที่สุด	1
เข้าใจคำว่า “อยู่บ้าน หยุดเชื้อ เพื่อชาติ”	4.68	0.51	มากที่สุด	2
ทราบวิธีการสวมหน้ากากอนามัยที่ถูกต้องเพื่อป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19)	4.66	0.52	มากที่สุด	3
ภาพรวม	4.49	0.61	มาก	
ด้านการให้ความร่วมมือ				
รับประทานอาหารที่เป็นชุดคนเดียวหลีกเลี่ยงการร่วมรับประทานอาหารกับผู้อื่น	4.75	0.50	มากที่สุด	1
สวมหน้ากากผ้าหรือหน้ากากอนามัย ตลอดเวลาทั้งในที่พักและนอกที่พัก	4.69	0.46	มากที่สุด	2
ทำการล้างมือด้วยสบู่ แอลกอฮอล์ หรือเจลล้างมือบ่อย ๆ อยู่เป็นประจำ	4.67	0.51	มากที่สุด	3
ภาพรวม	4.51	0.59	มากที่สุด	

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับการได้รับความรู้ความเข้าใจ ประชาชนตามมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 มี 2 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการได้รับความรู้ความเข้าใจ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.61) ค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ทราบวิธีการล้างมือด้วยเจลล้างมือ แอลกอฮอล์ และสบู่ที่ถูกต้องเพื่อป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.45) รองลงมาคือ เข้าใจคำว่า “อยู่บ้าน หยุดเชื้อ เพื่อชาติ” ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = 0.51) และน้อยที่สุดคือ ทราบวิธีการสวมหน้ากากอนามัยที่ถูกต้องเพื่อป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) ($\bar{X} = 4.66$, S.D. = 0.52)

2. ด้านการให้ความร่วมมือ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.59) ค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ รับประทานอาหารที่เป็นชุดคนเดียวหลีกเลี่ยงการร่วมสำรับกับผู้อื่น ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = 0.50) รองลงมาคือ สวมหน้ากากผ้าหรือหน้ากากอนามัยตลอดเวลาทั้งในที่พิกและนอกที่พิก ($\bar{X} = 4.69$, S.D. = 0.46) และน้อยที่สุดคือ ทำการล้างมือด้วยสบู่ แอลกอฮอล์ หรือเจลล้างมือ บ่อยๆ อยู่เป็นประจำ ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.51)

การศึกษาปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน ตามมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า

1. ด้านปัญหาและอุปสรรคจากความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน ตามมาตรการ คือ ประชาชนบางส่วนให้ความร่วมมือได้ไม่เต็มที่เท่าที่ควร มีการปกปิดข้อมูลผู้อยู่ในกลุ่มเสี่ยง ดังนั้น ประชาชนบางส่วนไม่ให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตามมาตรการที่ออกมา ต้องแก้ไขด้วยการเอากฎหมายมาอธิบายถึงโทษของกฎหมายเพื่อให้เขาเข้าใจ และการประชุมแต่ละครั้งก็ต้องเว้นระยะห่าง ลดการรวมกลุ่มจำกัดพื้นที่การทำงาน ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า “คนบางกลุ่มยังฝ่าฝืนกฎ เระเบียบที่เขาออกมา ทางเราก็ต้องสอดส่องดูแลกันเหนื่อยขึ้น บางสถานที่ยังมีการลักลอบเปิดทำการ แอบเปิดกันบ้าง เช่นพวกลักลอบเล่นการพนัน ลักลอบดื่มสุรายามวิกาล เพราะมันผิดเราก็ต้องจับกุมส่งดำเนินคดี” (ผู้อำนวยการเขตหนองจอก, 2563)

2. ด้านความสอดคล้องกับการแก้ปัญหาตามมาตรการ คือ มาตรการจากส่วนกลางไม่ชัดเจน ไม่สอดคล้องกับการปฏิบัติงานกับบริบทของพื้นที่ตามสถานการณ์ และส่งผลกระทบต่อธุรกิจและประชาชนที่ต้องปฏิบัติตามมาตรการ ของรัฐบาล ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า “มาตรการด้านการช่วยเหลือ พื้นฟู และยังไม่ชัดเจน ส่งผลต่อสวัสดิการการช่วยเหลือ” (ผู้อำนวยการเขตคลองสามวา, 2563) และ “ยังไม่มีมาตรการเชิงรูปธรรมที่เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่ส่งผลกระทบต่อการค้าขาย ไม่ควรทำการปิดตลาด” (ผู้ประกอบการธุรกิจตลาดสด, 2563)

3. ด้านการปรับตัวของหน่วยงานตามมาตรการ คือ หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนต้องปฏิบัติตามมาตรการด้านการควบคุม ป้องกัน เฝ้าระวัง และการรักษาพยาบาล ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า “ผู้มาใช้บริการต้องปฏิบัติตามมาตรการเฝ้าระวังด้วยการสวมหน้ากากอนามัย วัดไข้ ล้างมือด้วยเจลฆ่าเชื้อ” (ผู้อำนวยการเขตมีนบุรี, 2563) และ “ระยะแรก

ที่มีมาตรการออกมาก็ต้องหยุดทำการ พอมีมาตรการผ่อนคลายก็ตั้งทำการตั้งจุดคัดกรอง จัดช่องทางเดินโดยให้เว้นระยะห่างระหว่างกัน” (ผู้ประกอบการธุรกิจตลาดสด, 2563)

4. ด้านการประชาสัมพันธ์ให้ภาคเอกชนและประชาชนได้รับทราบและปฏิบัติตาม มาตรการ คือ มีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้จากหน่วยงานภาครัฐผ่านสื่อต่าง ๆ เพื่อขอความร่วมมือให้ปฏิบัติตามมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุม ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า “มีการแจ้งข่าวสารผ่านกลุ่มไลน์ ให้สุศึกษาเรื่อง Covid-19 แก่ประชาชน” (ตัวแทนเขตมินบุรี, 2563) และ “ทางเราก็ต้องคอยเฝ้าติดตามข่าวสารอยู่ตลอดเวลาถึงการเปลี่ยนแปลงในมาตรการต่าง ๆ ที่ออกมาจากหน่วยงานภาครัฐอีกครั้งหน่วยงานภาครัฐถ้ายังได้มีการส่งหนังสือแจ้งมาทางเราเพื่อให้ตระหนักและเฝ้าระวังเพื่อป้องกันโควิด” (ผู้ประกอบการร้านอาหาร, 2563)

5. ด้านความร่วมมือระหว่างภาคเอกชนและประชาชนตามมาตรการ คือ ประชาชนให้ความร่วมมือเนื่องทราบผลของการติดเชื้อเป็นอย่างดี ภาคเอกชนสนับสนุนด้วยการแจกหน้ากากอนามัยให้กับประชาชนเพื่อใช้ป้องกันตนเองจากโรค ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า “ประชาชนให้ความร่วมมือเนื่องทราบผลของการติดเชื้อเป็นอย่างดี” (ผู้อำนวยการเขตมินบุรี, 2563) และ “มาตรการต่าง ๆ ที่ออกมาจากภาครัฐเราพร้อมให้ความร่วมมือกันเต็มที่เพราะเราเองเราก็กลัวว่าโรคนี้จะติดเราเมื่อไหร่เราเป็นแล้วหรือยังและอีกอย่างถ้าเกิดเราฝ่าฝืนเราก็จะมีความผิดตามไปด้วย” (ตัวแทนเขตบางกะปิ, 2563)

6. ด้านผลกระทบต่อการปฏิบัติตามมาตรการ คือ ผลกระทบต่อการปฏิบัติตาม มาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) มีการเข้าถึงประชาชนได้ยากจากบริบทของพื้นที่ที่แตกต่างกัน ภาคเอกชนต้องหยุดและปิดทำการในกิจการเป็นการชั่วคราว ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า “ได้รับผลกระทบพอสมควร งานบางงานต้องลดจำนวนคนมาปฏิบัติหน้าที่ บางรายการไม่สามารถทำได้” (ผู้อำนวยการเขตบางกะปิ, 2563) และ “ควรมีมาตรการในการค้นหาผู้ป่วยเชิงรุกตามชุมชนต่างๆ ทุกชุมชนและจำกัดการเดินทางข้ามจังหวัดให้เข้มงวดมากกว่านี้ และเพิ่มบทลงโทษที่เข้มงวดอย่างจริงจัง” (ผู้ประกอบการสถานศึกษาเอกชน, 2563)

7. ด้านการปรับปรุง แก้ไข มาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) คือ เป็นการลดการแพร่ระบาด และส่งผลกระทบต่อภาคเอกชนและประชาชนน้อยที่สุด ซึ่งส่วนกลางควรให้ความกระตือรือร้นในการให้ข้อมูลที่เป็นจริงเป็นปัจจุบัน ไม่ปกปิดข้อมูล นอกนี้ควรจัดสวัสดิการให้กับชุดปฏิบัติงานที่เหมาะสม ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า “ปัญหาและอุปสรรคมันก็ต้องมีอยู่แล้ว เช่น บางคนเข้ามาในสถานศึกษาไม่ค่อยสวมหน้ากากอนามัยแต่ทางเราก็ได้ทำการตักเตือนกันอยู่ตลอดเวลา” (ผู้จัดการห้างสรรพสินค้า, 2563)

แนวทางการพัฒนาความร่วมมือเพื่อเตรียมรับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคภัยต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นที่ไม่ใช่เฉพาะไวรัสโคโรนา 2019 เท่านั้น พบว่า หน่วยงานภาครัฐ

ภาคเอกชน และประชาชน ต่างต้องปฏิบัติตามมาตรการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาด โรคไวรัสโคโรนา 2019 โดยอาศัยหลักของความร่วมมือตั้งแต่การรับทราบข้อมูลข่าวสารจาก หน่วยงานภาครัฐเพื่อปฏิบัติตามไปใช้บริการสถานที่ต่าง ๆ ก็ให้ความร่วมมือจากการคัดกรอง เพื่อค้นหาผู้ป่วยจนทำให้ยอดผู้ติดเชื้อลดลงได้ในที่สุด รัฐบาลควรเร่งพัฒนาศักยภาพด้าน ภาวะผู้นำและบุคลากรที่เป็นผู้ปฏิบัติ การกระจายอำนาจ การมอบอำนาจแก่ผู้ปฏิบัติในระดับ ท้องถิ่น สร้างการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในภาคเอกชน การพัฒนาและดำเนินตามแผน กลยุทธ์ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในระยะยาวที่สอดคล้องกับแผนแม่บทการพัฒนาสังคม และอุตสาหกรรม รวมถึงการสร้างวัฒนธรรมในการพัฒนานโยบายและแนวปฏิบัติที่มีประจักษ์ พยานมาสนับสนุน และจากการพัฒนาการความร่วมมือทำให้ทราบถึง 1) ปรัชญาการณ์ที่ ก่อให้เกิดภาคีความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน และ 2) กระบวนการในการพัฒนาภาคี ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า “โดยหลักแล้วเราจะรับนโยบายมา จากกระทรวงสาธารณสุขเป็นหลักเพื่อเฝ้าระวังและป้องกัน และร่วมมือกับชุมชนได้อีกทางหนึ่ง เพื่อเผยแพร่วิธีการปฏิบัติตนในช่วงนี้เพื่อให้ห่างไกลจากโควิด” (ผู้อำนวยการเขตประเวศ, 2563) และ “สถานศึกษาเราต้องให้ความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐกันอยู่แล้วซึ่งหน่วยงาน ภาครัฐเองก็ขอความร่วมมือในเรื่องต่างๆที่เกี่ยวกับมาตรการการป้องกันทางเราที่ต้องตระหนัก และปฏิบัติตามเพราะว่าโดยปกติแล้วเราก็ควบคุมและป้องกันกันตามปกติ” (ผู้ประกอบการ สถานศึกษาเอกชน, 2563)

อภิปรายผล

การศึกษาความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน ตามมาตรการเฝ้า ระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดโรคไวรัสโคโรนา 2019 ระดับการได้รับความรู้ความ เข้าใจ ประชาชนตามมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดโรคไวรัสโคโรนา 2019 มี 2 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการได้รับความรู้ความเข้าใจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.61) ค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ทราบวิธีการล้างมือด้วยเจลล้างมือ แอลกอฮอล์ และสบู่ที่ ถูกต้องเพื่อลดป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดโรคไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.45) และ 2) ด้านการให้ความร่วมมือ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.59) ค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ รับประทานอาหารที่เป็นชุดคนเดียวหลีกเลี่ยงการร่วมสำรับ กับผู้อื่น ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = 0.50) ซึ่งมาตรการต่าง ๆ ที่รัฐบาลออกมาเพื่อเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดโรคไวรัสโคโรนา 2019 และได้นำไปเป็นนโยบายให้หน่วยงาน ราชการสังกัดกรุงเทพมหานครนำไปใช้ปฏิบัติเพื่อขอความร่วมมือกับหน่วยงานภาคเอกชนและ ประชาชน สอดคล้องกับ ธนาวดี นิยมเรือง ในประเด็นความร่วมมือภาครัฐกับเครือข่าย ในด้านการปฏิบัติตามนโยบายความร่วมมือภาครัฐกับการพัฒนาศาสตร์การป้องกันและ ปราบปรามการค้ามนุษย์ กล่าวว่า สร้างความร่วมมือในระดับพื้นที่เพื่อส่งเสริมบทบาท

ศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์จังหวัดพัฒนาศักยภาพคณะกรรมการ และส่งเสริมการทำงานแบบเครือข่ายทั้งในและต่างประเทศ การสร้างงานวิจัย บุรณาการและเชื่อมโยงฐานข้อมูลทั้งในและระหว่างประเทศ การพัฒนากลไกและข้อมูลการเฝ้าระวัง และการแจ้งเบาะแสแนวทางด้านดำเนินคดี ทั้งนี้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่บุรณาการและแบ่งปันข้อมูล พัฒนาระบบเครือข่ายด้านกฎหมาย มีระบบคุ้มครองช่วยเหลือพยานและผู้เสียหาย สร้างกลไกการแจ้งเหตุจากประชาชนและเครือข่าย นอกจากนี้ ยังมีนโยบายและมาตรการการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ ที่มีทั้งเจ้าภาพหลักและหน่วยงานที่สนับสนุน เพราะฉะนั้นเมื่อยุทธศาสตร์กำหนดแผนงานแล้วเจ้าภาพหลักของแต่ละด้านก็ต้องไปขับเคลื่อนกลยุทธ์เพื่อหาวิธีการให้หน่วยงานที่สนับสนุนขับเคลื่อนไปพร้อม ๆ กัน (ธนาดี นิ่มเรือง, 2562)

การศึกษาปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน ตามมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 จากมาตรการที่ออกมาด้านการเฝ้าระวังป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 ทำให้หน่วยงานภาครัฐต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการปฏิบัติงานเพื่อลดความเสี่ยงจากการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 ด้วยการทำงานอยู่ที่บ้าน เหลือเวลาการมาปฏิบัติงานที่สำนักงาน ภาคเอกชนต้องหยุดการประกอบธุรกิจทำให้ขาดรายได้มาหมุนเวียนธุรกิจประเภทขายอาหารต้องทำการปิดให้มันงานที่ร้าน แต่สามารถส่งกลับไปทานที่บ้านได้ หรือสั่งผ่านแอปพลิเคชันจากผู้ให้บริการรับส่งอาหารเพื่อเป็นการลดการสัมผัส และเพื่อเป็นการเว้นระยะห่างระหว่างกัน ประชาชนก็ต้องถูกจำกัดด้านการเดินทางออกนอกพื้นที่ ต้องงดการเดินทางในยามวิกาล เพื่อปฏิบัติตามมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 สอดคล้องกับ ธีระพงษ์ ทศวัฒน์ และปิยะกมล มหิวรรณ กล่าวถึงโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตทางสังคม และส่งผลกระทบต่อประชาชนเป็นจำนวนมาก และทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา ไม่ว่าจะเป็นปัญหาทางด้านสาธารณสุข ปัญหาด้านเศรษฐกิจ และปัญหาด้านสุขภาพจิต นอกจากนี้ ปัญหาทางสังคมซึ่งเป็นปัญหาสำคัญที่เริ่มพบมากขึ้นโดยเฉพาะกลุ่มเปราะบางทางสังคมหรือแม้กระทั่งผู้ติดเชื้อไวรัสโควิด 19 ล้วนได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ ดังนั้น การพัฒนาคุณภาพชีวิตทางสังคมของประชาชนและการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) จึงเป็นสิ่งสำคัญ มีการพัฒนา ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตทางสังคมของประชาชน โดยให้ความช่วยเหลือตามสภาพปัญหาความเดือดร้อน 2) ด้านการพัฒนาสาธารณสุข จัดทีมเจ้าหน้าที่ลงพื้นที่เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรค 3) ด้านเศรษฐกิจและสังคมต่อประชาชนในวงกว้างดำเนินมาตรการช่วยเหลือด้านปัจจัยสี่เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนอย่างเร่งด่วน การจ่ายเงินสงเคราะห์ซึ่งไม่ใช่เงินเยียวยา 4) ด้านการปฏิบัติตามมาตรการควบคุมหลักและมาตรการเสริมสำหรับพื้นที่ใช้มาตรการการควบคุม

กิจกรรมดำเนินงานเศรษฐกิจและการดำเนินชีวิต 5) ด้านมาตรการเชิงรุกในการเฝ้าระวังและป้องกันกลุ่มเสี่ยงสำคัญ ใช้มาตรการในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรค 6) ด้านการกำกับติดตามมาตรการผ่อนปรนกิจการและกิจกรรมเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 7) ด้านมาตรการการป้องกันผลกระทบ COVID - 19 ในภาวะสังคมไทย 8) ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตในการทำงานในช่วงการระบาดของเชื้อ COVID - 19 และ 9) ด้านพฤติกรรม New Normal มาตรฐานวิถีชีวิตใหม่หลัง COVID - 19 โดยต้องมีการดึงประชาชนและชุมชนและเข้ามามีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังป้องกันโรค (ธีระพงษ์ ทศวัฒน์ และปิยะกมล มหิวรรณ, 2563)

แนวทางการพัฒนาความร่วมมือเพื่อเตรียมรับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคภัยต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นที่ไม่ใช่เฉพาะไวรัสโคโรนา 2019 เท่านั้น ทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน ต่างต้องปฏิบัติตามมาตรการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 โดยอาศัยหลักของความร่วมมือตั้งแต่การรับทราบข้อมูลข่าวสารจากหน่วยงานภาครัฐเพื่อปฏิบัติตาม ไปใช้บริการสถานที่ต่าง ๆ ก็ให้ความร่วมมือจากการคัดกรองเพื่อค้นหาผู้ป่วยจนทำให้ยอดผู้ติดเชื้อลดลงได้ในที่สุด จากการพัฒนาความร่วมมือทำให้ทราบถึง 1) ปรากฏการณ์ที่ก่อให้เกิดภาคีความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน และ 2) กระบวนการในการพัฒนาภาคีความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน สอดคล้องกับ จงกลณี ดุ้ยเจริญ กล่าวถึงการพัฒนาระบบสุขภาพโดยงานสาธารณสุขมูลฐาน เป็นการทำงานที่เกิดจากการมีส่วนร่วมของชุมชนที่เกิดจากความร่วมมือ ร่วมคิด ร่วมทำ จากคนในพื้นที่ที่มองเห็นปัญหาสุขภาพที่ ส่งผลต่อคนในชุมชน โดยนำเทคโนโลยีที่มีอยู่มาเป็นเทคนิคที่ไม่ยุ่งยากเหมาะสมแต่ละพื้นที่ การให้บริการสุขภาพต้องรองรับ สาธารณสุขมูลฐานในการให้บริการที่เข้าถึงได้ง่าย การรับมือโรค COVID - 19 นั้น ยังคงเป็นงานที่ต่อเนื่องในระยะยาวการหาแนวทางการสื่อสารทางสังคมให้เห็นถึง ปฏิบัติการที่เกิดจากการทำงานร่วมกัน การยกระดับมาตรการทางสังคมหรือข้อตกลง ชุมชนให้เกิดขึ้นในระยะยาว สัมพันธ์กับประเด็นปัญหาอื่น ๆ ต่อไปในอนาคต การสนับสนุนให้เกิดการขับเคลื่อนของพื้นที่จัดการตนเอง การฟื้นฟูคุณภาพชีวิตและ เศรษฐกิจเพื่อให้ชุมชนเข้มแข็ง ภายใต้การเชื่อมโยงร่วมกับองค์กรชุมชนและผู้นำ รวมถึงการปรับงาน สาธารณสุขมูลฐานให้เกิดระบบการทำงานจะร่วมกัน จะช่วยแก้ปัญหาเพื่อให้มีสุขอนามัยที่ดี การแก้ปัญหานั้นแท้จริงในระยะยาวที่จะทำให้ โรคระบาดรุนแรงน้อยลง เป็นการสร้างระบบสุขภาพรวมของโลก (จงกลณี ดุ้ยเจริญ, 2563)

สรุป/ข้อเสนอแนะ

ด้านความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน ตามมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 ระดับการได้รับความรู้ความเข้าใจ ประชาชนตามมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 มี 2 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการได้รับความรู้ความเข้าใจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.49,

S.D. = 0.61) ค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ทราบวิธีการล้างมือด้วยเจลล้างมือ แอลกอฮอล์ และสบู่ที่ต้องเพื่อลดป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 ($\bar{X}$ = 4.71, S.D. = 0.45) และ 2) ด้านการให้ความร่วมมือ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.51, S.D. = 0.59) ค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ รับประทานอาหารที่เป็นชุดคนเดียวหลีกเลี่ยงการร่วมรับประทานอาหารกับผู้อื่น ($\bar{X}$ = 4.75, S.D. = 0.50) ด้านปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน ตามมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 จากมาตรการที่ออกมาด้านการเฝ้าระวังป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 ทำให้หน่วยงานภาครัฐต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการปฏิบัติงานเพื่อลดความเสี่ยงจากการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 ด้วยการทำงานอยู่ที่บ้าน ภาคเอกชนต้องหยุดการประกอบธุรกิจทำให้ขาดรายได้มาหมุนเวียน เพื่อเป็นการลดการสัมผัสและประชาชนต้องถูกจำกัดด้านการเดินทางออกนอกพื้นที่ ต้องงดการเดินทางในยามวิกาลเพื่อปฏิบัติตามมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 ด้านแนวทางการพัฒนาความร่วมมือเพื่อเตรียมรับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคภัยต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นที่ไม่ใช่เฉพาะไวรัสโคโรนา 2019 เท่านั้น พัฒนาการความร่วมมือทำให้ทราบถึง 1) ปรากฏการณ์ที่ก่อให้เกิดภาคีความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน 2) กระบวนการในการพัฒนาภาคีความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายคือ รัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรกำหนดนโยบายที่สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เป็นจริงในปัจจุบัน โดยกำหนดเป็นแบบแผนการแก้ปัญหาการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสชัดเจนเพื่อให้หน่วยงานที่รับนโยบายไปปฏิบัติ สามารถกำหนดเป็นแนวทางและนำไปปฏิบัติได้ทันทั่วทั้งให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไปคือ ควรทำการศึกษาความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน ตามมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ในพื้นที่อื่น

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่องความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน ตามมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) ในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและเอกชน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น พุทธศักราช 2564 และขอขอบพระคุณผู้ให้ข้อมูลหลักทุกท่านจนทำให้งานวิจัยเรื่องนี้ได้รับข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ได้อย่างสมบูรณ์

เอกสารอ้างอิง

- กรุงเทพมหานคร. (2563). สถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนาในประเทศไทย. เรียกใช้เมื่อ 17 พฤษภาคม 2563 จาก <https://www.bangkokbiznews.com/news/detail/877748>
- กองยุทธศาสตร์บริหารจัดการ. (2562). จำนวนประชากรในกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2562 จำแนกตามอายุและเขต. เรียกใช้เมื่อ 27 ตุลาคม 2562 จาก <http://www.bangkok.go.th/pipd/page/sub/16730/>
- จกกลณี ด้อยเจริญ. (2563). การรับมือกับไวรัสโคโรนา COVID-19 ในงานสาธารณสุขมูลฐาน. วารสารวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสรรพสิทธิประสงค์, 4(3), 1-20.
- ตัวแทนเขตบางกะปิ. (15 สิงหาคม 2563). ความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน ตามมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ในเขตกรุงเทพมหานคร. (ภูวนัย เพ็ชรโปร่งปาน, ผู้สัมภาษณ์)
- ตัวแทนเขตมีนบุรี. (15 สิงหาคม 2563). ความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน ตามมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ในเขตกรุงเทพมหานคร. (ภูวนัย เพ็ชรโปร่งปาน, ผู้สัมภาษณ์)
- ธนาวัต นิมเริง. (2562). ความร่วมมือภาครัฐกับการพัฒนายุทธศาสตร์การป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์. วารสารมหาจุฬานาครทรรศน์, 6(10), 5748-5761.
- ธีระพงษ์ ทศวัฒน์ และปิยะกมล มหิวรรณ. (2563). การพัฒนาคุณภาพชีวิตทางสังคมของประชาชนและการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19). วารสารมหาจุฬานาครทรรศน์, 7(9), 40-55.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาการพิมพ์.
- ผู้จัดการห้างสรรพสินค้า. (15 สิงหาคม 2563). ความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนตามมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ในเขตกรุงเทพมหานคร. (ภูวนัย เพ็ชรโปร่งปาน, ผู้สัมภาษณ์)
- ผู้ประกอบการร้านอาหาร. (15 สิงหาคม 2563). ความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนตามมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ในเขตกรุงเทพมหานคร. (ภูวนัย เพ็ชรโปร่งปาน, ผู้สัมภาษณ์)
- ผู้ประกอบการสถานศึกษาเอกชน. (15 สิงหาคม 2563). ความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนตามมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ในเขตกรุงเทพมหานคร. (ภูวนัย เพ็ชรโปร่งปาน, ผู้สัมภาษณ์)

- ผู้ประกอบการกิจการตลาดสด. (15 สิงหาคม 2563). ความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนตามมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ในเขตกรุงเทพมหานคร. (ภูวนัย เพ็ชรโปรปาน, ผู้สัมภาษณ์)
- ผู้อำนวยการเขตคลองสามวา. (15 สิงหาคม 2563). ความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนตามมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ในเขตกรุงเทพมหานคร. (ภูวนัย เพ็ชรโปรปาน, ผู้สัมภาษณ์)
- ผู้อำนวยการเขตบางกะปิ. (15 สิงหาคม 2563). ความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนตามมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ในเขตกรุงเทพมหานคร. (ภูวนัย เพ็ชรโปรปาน, ผู้สัมภาษณ์)
- ผู้อำนวยการเขตประเวศ. (15 สิงหาคม 2563). ความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนตามมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ในเขตกรุงเทพมหานคร. (ภูวนัย เพ็ชรโปรปาน, ผู้สัมภาษณ์)
- ผู้อำนวยการเขตมีนบุรี. (15 สิงหาคม 2563). ความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนตามมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ในเขตกรุงเทพมหานคร. (ภูวนัย เพ็ชรโปรปาน, ผู้สัมภาษณ์)
- ผู้อำนวยการเขตหนองจอก. (15 สิงหาคม 2563). ความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนตามมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ในเขตกรุงเทพมหานคร. (ภูวนัย เพ็ชรโปรปาน, ผู้สัมภาษณ์)
- ราชกิจจานุเบกษา. (2563). ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ยกเลิกท้องที่นอกราชอาณาจักรที่เป็นเขตติดโรคติดต่ออันตราย. เล่ม 137 ตอนพิเศษ 114 ง วันที่ 15 พฤษภาคม 2563.
- ไวรัสโคโรนา. (2563). การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19). เรียกใช้เมื่อ 17 พฤษภาคม 2563 จาก <https://www.sanook.com/health/20609/>
- สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข. (2563). เรียนรู้วิจัยระบบและนโยบายสุขภาพของไทยและโลกจากโควิด-19. วารสารวิจัยระบบสาธารณสุข, 14(4), 375-376.
- สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ. (2563). แนวทางการจัดวงปรึกษาหารือรวมพลังพลเมืองตื่นรู้ ช่วยชาติ สู้ภัยโควิด-19 ระยะฟื้นฟูคุณภาพชีวิต. นนทบุรี: สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ.
- Cronbach, L. J. (1990). Essentials of psychological testing (5th ed.). New York: Harper Collins Publishers.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. Educational and Psychological Measurement, 30(3), 607-610.

Likert, R. (1967). The Method of Constructing and Attitude Scale. In Reading in Fishbein, M (Ed.), Attitude Theory and Measurement. New York: Wiley & Son.